

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

1.Przewodnicząca – asesor sądowy Katarzyna Kozłowska

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

pod nieobecność Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2023 roku sprawy

K. M. syna T. i M. z domu H., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

W dniu 06 lipca 2023 roku o godz. 21:18 na drodze publicznej w m. G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,814 mg/l, 0,817 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego **K. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanemu mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r. i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 35 (trzydzieści pięć) złotych;

II. na podstawie art. 42§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63§4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 lipca 2023 r.;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa oraz kwotę 350 (trzysta pięćdziesiąt) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 398/23	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. M.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Nie ulega wątpliwości, że samochód osobowy o marce B. (...), kierowany przez oskarżonego K. M. wpisuje się w definicję pojazdu mechanicznego. Ponadto oskarżony prowadził auto po drodze publicznej, tj. na ul. (...) w miejscowości G.. Jednocześnie badania urządzeniem A. o numerze seryjnym (...) i urządzeniem (...), które zostały przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji wykazały, że wyżej wymieniony znajdował się w chwili czynu w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,814 mg/l, 0,817 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. w stężeniu wykraczającym ponad wartość określoną w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. zawierającym definicję „stanu nietrzeźwości”. Wszystkie powyżej przedstawione okoliczności prowadzą do bezsprzecznej konkluzji, że oskarżony K. M. swoim zachowaniem wypełnił</p>	

znamiona zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	I	I	<p>Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokości jednej stawki na 35 złotych.</p> <p>Przy wymiarze kary sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc aby kara odpowiadała stopniowi winy i stopniowi społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>K. M. jest osobą dorosłą, dojrzałą emocjonalnie oraz w pełni poczytalną, a tym samym posiada zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Oskarżony dopuścił się popełnienia czynu umyślnie, bowiem w dniu zdarzenia spożywał alkohol w postaci wódki-0,5 l i 4 piw o pojemności 0,5 l. Sąd nie dopatrzył się więc okoliczności, które mogłyby umniejszać stopień jego winy w chwili dokonania przypisanego mu czynu.</p>
K. M.	II	II	
K. M.	III	III	

Jednocześnie Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znaczny. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wykrczała znacznie ponad wartość określoną w art. 115 § 16 k.k.. Ponadto należy zauważyć, że z wyników badań stanu nietrzeźwości wynika tendencja wzrostowa, co świadczy o tym, że oskarżony spożywa alkohol tuż przed tym jak wsiadł za kierownicę. Ponadto Sąd ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu wziął pod uwagę to, że oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się naruszenia podstawowym reguł ostrożności, które panują w ruchu drogowy. Zachowanie oskarżonego świadczy o całkowicie lekceważącym podejściu do niebezpieczeństwa, które stwarzał na drodze dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego, jak i siebie samego. Ponadto oskarżony wsiadł do samochodu w stanie nietrzeźwości, aby wrócić do domu, a więc niezmuszony innymi zasługującymi na uwzględnienie okolicznościami natury obiektywnej i od niego niezależnej, które ewentualnie mogłyby częściowo usprawiedliwić jego nieodpowiedzialną

decyzję o prowadzeniu pojazdu. Oskarżony znajdując się w tak wysokim stanie nietrzeźwości swoim zachowaniem stwarzał poważne i realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Ponadto mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego przez niego dobra prawnego w postaci bezpieczeństwa w komunikacji, a pośrednio także życia i zdrowia oraz okoliczności popełnienia czynu, Sąd doszedł do przekonania o znacznej społecznej szkodliwości czynu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął wcześniejszą niekaralność K. M., jak również przyznanie się przez niego do winy, wyrażenie skruchy i współpracowanie z organami ścigania od samego początku postępowania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 § 2 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie i wymierzy mu karę grzywny uzgodnioną uprzednio z prokuratorem w wymiarze 100 stawek dziennych, jednocześnie ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 35

złotych. W tym zakresie Sąd również uwzględnił wniosek prokuratora, gdyż uznał, że wysokość tej stawki odpowiada sytuacji majątkowej i możliwościom zarobkowym oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. obligowało sąd do wymierzenia wyżej wymienionego środka karnego, przy czym sąd zdecydował o wymierzeniu go na minimalny okres 3 lat. Sąd doszedł do przekonania, że może uwzględnić wniosek prokuratora, co do uzgodnionego z oskarżonym okresu zakazu prowadzenia pojazdów, gdyż oskarżony od początku postępowania przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażając skruchę, a nadto nie był on dotychczas karany.

Sąd stosownie do treści art. 43a § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2023 r.,

			<p>zobligowany był do orzeczenia od oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Fundacji Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.</p> <p>Orzekając świadczenie w najniższym ustawowym rozmiarze tj. 5000 zł. Sąd miał na uwadze uprzednią niekaralność sądową oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Orzeczenie świadczenie pieniężnego w tej wysokości, było również zgodne z wnioskiem prokuratora.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	IV	IV	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z mocy prawa Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lipca 2023 r.
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Mając na uwadze fakt, że w czasie orzekania obowiązywała inna ustawa, niż w czasie popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu, Sąd kierując się dyrektywami art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy - uznał, że w sprawie zachodzą przesłanki do stosowania ustawy obowiązującej poprzednio.

Ustawa względniejsza to taka, która stwarza możliwość korzystniejszego dla interesów sprawcy osądu (korzystniejszej oceny prawnokarnej czynu), skutkując tym samym przyjęciem mniej surowych reguł odpowiedzialności lub zastosowaniem mniej dotkliwych sankcji (Wąsek (w:) Górniok i in.,

t. 1, s. 58-59).
Przy ocenie "względności ustawy" należy brać pod uwagę wszystkie prawnokarne instytucje porównywanych ustaw, które mogłyby mieć zastosowanie do danego sprawcy, tj. nie tylko samo zagrożenie karą, ale też np. przedawnienie, instytucje probacyjne, granice wieku odpowiedzialności karnej, dyrektywy wymiaru kary, powrotność do przestępstwa, zatarcie skazania, nadzwyczajne złagodzenie kary; ocena ta powinna być dokonywana in concreto, a nie in abstracto (por. uchwała SN z dnia 12 marca 1996 r., I KZP 2/96, OSNKW 1996, nr 3-4, poz. 16; postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2001 r., V KKN 67/01, OSNKW 2002, nr 5-6, poz. 36).

W dacie popełnienia czynu występku z art. 178a § 1 k.k. był zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Natomiast od 1.10.2023 r. przestępstwo te zagrożone jest jedynie karą pozbawienia wolności do lat 3. W świetle powyżej przedstawionych dyrektyw Sąd uznał, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki do zastosowania przepisów obowiązujących w dacie popełnienia czynu.

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie. Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. (o opłatach w sprawach karnych tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd wymierzył również oskarżonemu opłatę w wysokości 350 złotych.</p>	
6. 1Podpis		